

Svátost smíření

Ježíš znovu řekl 12 učedníkům: „Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Jan 20, 21-23

Křesťané se většinou připravují na první svátost smíření před prvním svatým přijímáním jako děti. Ale i dospělí, pokud chtějí poprvé přistoupit ke svátosti smíření, měli by vykonat přípravu - po domluvě s knězem.

Dopustit se **hříchu** znamená **dělat zlo vědomě a úmyslně**. Hřích je víc než pouhá chyba. Je to odmítnutí dobrých rad od Boha k dobrému životu – Desatero. Narušuje vztahy člověka k Bohu, k bližnímu i k sobě samému.

Ježíš: Řekni jim, ať všichni pochopí, že láska je cestou do nebe, láska dobývá srdce a zvětšuje Mé Království; láska je klíčem.

Znám všechny věci, a všechny věci pozoruji a to, co vidím v tomto pokolení, se neshoduje s Naší podobou; zpusnost, násilí, hamižnost, vychloubačnost, zkaženost, která převyšuje zkaženost démonů, vzpoura proti Mně a všemu, co je svaté, a všechny neřesti, které mohou zničit vaši duši - to praktikuje většina této generace. Každý způsob špatného jednání je hřích... Tak málo jich lituje ... ale většina z vás, generace, neříká to, co by říkat měla; nelitujete své zkaženosti slovy: 'co jsem udělal se svým životem, se svou duší a svým srdcem?' Při nejmenším náznaku lítosti nad vašimi hříchy odpustím a zapomenou

převzato z TLIG <http://www.tlig.cz/msg/vasb927.html>

Aby mohl křesťan, který se takových hříchů dopustil, mít zase účast na Božím životě, být smířen s Bohem a lidmi, k tomu se vyžaduje odpuštění hříchů ve svátosti smíření.

Církev očekává, že se věřící vyzpovídají z těžkých hříchů alespoň jednou do roka (o Velikonocích). Rovněž vyžaduje, aby se křesťan, než přijme ostatní svátosti kromě (křtu), nejprve oprostil ve svátosti smíření od všech těžkých hříchů.

I když nemáme žádná těžká provinění, je dobré pravidelně v této svátosti předstupovat před tvář milosrdného Otce. Vyznáváním našich každodenních hříchů, i když jsou často stejné, jasněji poznáváme své slabiny. Ty jsou dostatečným důvodem, abychom častěji hledali lék, který nám Bůh nabízí.

Proč se zpovídat knězi? Kajícník, který při zpovědi otevře knězi své srdce, ví, že rovněž mluví s hříšníkem, jemuž bylo právě tak Kristem odpuštěno; mluví k němu jako k svému bratru, ale také jako k zástupci Ježíše Krista, přítele hříšníků. Při svěcení jsou k tomu církví zplnomocněni podle Ježíšových slov:

„Cokoli svázete na zemi, bude svázáno v nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno v nebi.“ (Mt 18,18)